

BEYKÖZ

YEREL

YÖNETİMLER

BROSÜRÜ

“SAİP MOLLA ÖRMANI” ADI KALDIRILMALIDIR!

Neden? Bu “mevkii'nin” adının değişmesi gerekiyor

ÇÜNKÜ

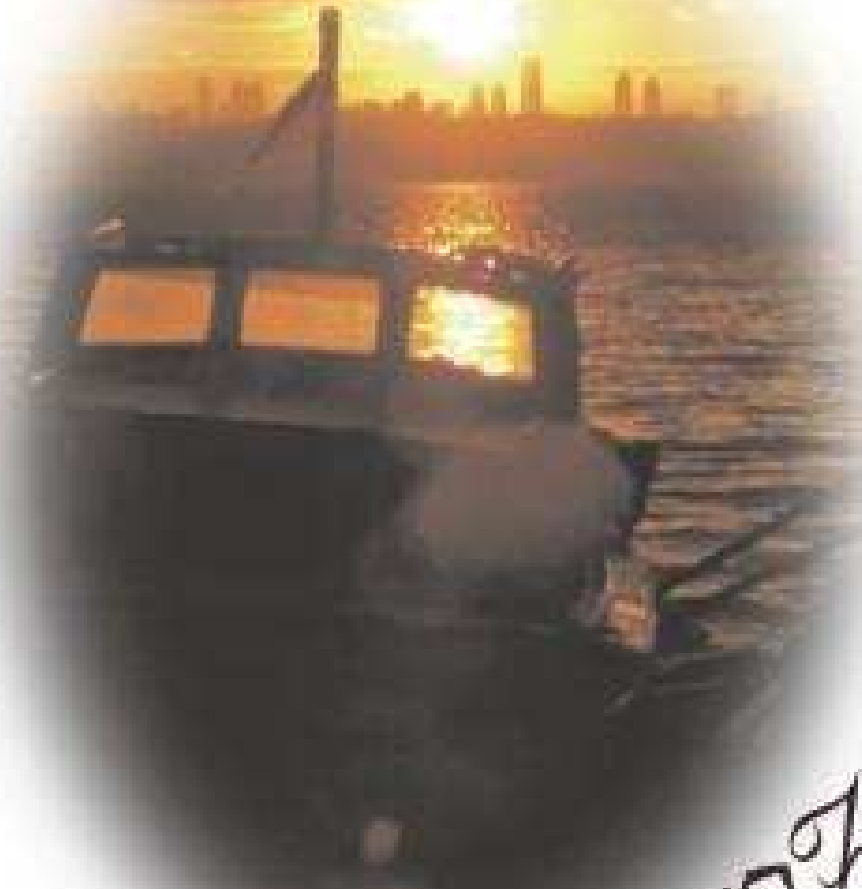
İstanbul'daki bu en büyük doğa tahribatının gerçekleştiği ünlü “Özel mülk ormanı” ülkenin işgal edildiği yıllarda Emperyalistlere uşaklık eden Saip Molla'nın adını taşıyor.

Emperyalistlerle tam bir “ittifak” içindeki bu “dinci” cemiyeti 1919 yılında kuran dönemin İstanbul adlı işbirlikçi gazetesini de yayımlayan Saip Molla'ydı. Şehzade başındaki Türk müzika askerlerini bile uykularındayken öldüren İngilizlerle bu “örgütlü dost” luğundan ötürü General Harrington'un verdiği “özel pasaport”la İstanbul'dan kaçan “molla” aynı zamanda Seyhülislam Cemalettin Efendi'nin de yeğeniydi.

Saip Molla, 1924'teki “af” kanununa göre TBMM'ce belirlenen “asla af edilmeyecek 150 kişi” arasında yer aldı. Bu nedende yurda dönemedi ,ama “adı” İstanbul ormanlarında hala yaşıyor. Hatta Paşabahçe Devlet Hastanesi'nin bulunduğu yolun adı bile “Saip Molla Caddesi” bu rezilliğe son verilmelidir.

Beykoz Yerel Yönetimler Broşürü
İsmail ÖZKAN Tarih 26/01/2009

Yerel seçimlerin neo-liberal politikaları sonucunda yaşanmakta olan krizin yol açtığı yıkıma karşı, güçlü bir direniş yaratabileceği süreci tetiklemesi dileğiyle....

Beykoz

Tasarım : Toprak Tasarım Tel : 0216 465 93 80

Matbaa : İletişim Basım Yayın Tel : 0216 338 81 73

BEYKOZ

1950 öncesine kısa bir bakış:

Beykoz İstanbul'un ilk sanayi bölgelerinden biridir. Bölgede ilk büyük cam fabrikası 1901'de MODIANO adıyla faaliyete geçer. 1816 yılında kurulan Beykoz Deri ve Kundura Fabrikası'ndan sonra 1923'te Paşabahçe Tekel ve İspirto Fabrikası üretime başlar. Daha sonra, 1934-35 yıllarında Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası kurulur. Bu yıllarda ülkenin genelinde olduğu gibi Beykoz-Paşabahçe'de de hızlı bir sanayileşme yaşanır. 1950'li yıllarla birlikte özel sermaye birikimine paralel olarak hızla gelişmeye başlayan sanayi sektörü beraberinde kırdan kente göçün yoğunlaşmasına ve kentlerin hızla büyümesine yol açmıştır. Kente çalışmak için gelen yoksulların ev alma ve kira ödeme olanağının bulunmaması barınma sorununu ortaya çıkarmıştır. Kırdan kente gelen nüfusun barınma gereksinimini karşılamak için girişimde bulunmayan devlet, kentvel araziye dönüştürme ve altyapı maliyetini üstlenmediği hazine arazileri üzerinde gecekondu yapımına göz yummuştur. Gecekonduculara göz yumulması devletin sosyal harcama yükünü azalttığı gibi emek maliyetini de düşürmüştür, sermayedarlara bol ve ucuz işgücü olanağı sağlamıştır. Beykoz-Paşabahçe'de ilk sendika 1947'lerde kurulur. Bu yıllar çoğunlukla sendikacıların Demokrat Partili olduğu yıllardır. Dönemin sendikalarının ve sendikacılarının tek gayeleri ise; işçi-işveren münasebetlerini en iyi bir şekilde düzenlemekten ibaret olmasındır.

Bölgenin emekçi sınıflarından ilk ses; 1966 Paşabahçe Grevi ile geliyor; 1964 yılında Cam-İş Sendikası'nın imzaladığı toplu iş sözleşmesi "cam işçisine ihanet" olarak resmediliyor ve Türk İş Konfederasyonu tarafından Cam-İş Sendikası Türk-İş'ten ihraç ediliyor.

1963 yılında Hasan Acar ve Mehmet Şişmanoğlu ekibinin kurduğu Kristal-İş Sendikası ise Türk-İş'e üye kabul ediliyor. Cam-İş tarafından imzalanan bu toplu iş sözleşmesinin kötü sonuçlarının nasıl ortadan kaldırılacağı konusunda yeni arayışlar başlatılıyor. İş kollarını kapsayan toplu iş sözleşmesi dışında iş yerlerini kapsayan yeni bir toplu iş sözleşmesi olabilir mi arayışı öne çıkıyor ve üniversitelerden yardım isteniyor. Avukatlarla birlikte hukuki bir zemin bulunuyor ve iş yeri düzeyinde yeni bir toplu iş sözleşmesi yapabilmek için çalışmalar başlatılıyor. Bu süreç yavaş yavaş o çok sözü edilen 93 gün süren 1966 Paşabahçe Grevinin doğması ile sonuçlanıyor.

Bu döneme kadar kendi içine kapalı bir bölge olarak bilinen Paşabahçe; 1966 grev'i sonrasında, bölgedeki sınıf mücadelelerinin en hareketli dönemine de girmiş oluyor. O dönem bölgedeki işletmelerde çalışan işçiler; İstanbul'daki işletmelerde çalışan işçilerin %2,7'sini oluşturuyordu. Kendi içine kapalı olarak yaşayan emekçiler, kendi dışından gelen büyük dayanışma hareketleriyle sarsılmaya başlıyor.

Üniversite gençliğinin başlattığı kalkışlar bölgedeki mahallelere, (Düşünce kulüpleri) olarak taşınıyor örgütlenmeler gelişiyor. İlk olarak mahalle dernekleri, Halkevleri ve Fikir kulüpleri oluşmaya başlıyor. O dönem önemli ölçüde işçi hareketini iki çizgi etkiliyor. Yön Hareketi (Devrimci Demokrasi) Türkiye İşçi Partisi (Parti geleneği).

BEYKOZ KENTSEL DÖNÜŞÜM PROJELERİ ADI ALTINDA

HATIRLAYALIM; İLK YAĞMA DÖNEMİ NASIL BAŞLADI :

Beykoz Tekel Fabrikası

Şişe-Cam, Tekel, Mobil, Halat Fabrikaları ile Çubuklu'daki Petrol Ofisi'nden sonra sıra 70'e yakın konfeksiyon ve 50'ye yakın dekor atölyelerine geldi.

İrili ufaklı işletmeler bir bir kapatıldı. 80'lerden sonra hızla geliştirilen özelleştirme politikaları, sonunda havzamızı da vurdu. Bölgemizdeki bütün işyerlerinin kapatılması, 80'lerin ikinci yarısına kadar gerçek oldu. Birileri start verdi. Düğmeye basıldı. Eyüp Aşık "Tekel ya kapatılacak ya kapatılacak" buyurdu.

Bölgedeki sendikacılar da bu sürecin birer parçası oldu. Yıllardır uygulanan yanlış sendikal politikalar sonucu bölge ucuz işgücü cenneti haline getirilmişken, rantçıların önü açılmak istendi. Özellikle Şişe-Cam'da el imalatının ortadan kalkmasıyla taşeronlaşma süreci de başlamış oldu.

Geçmişte yapılan toplu iş sözleşmesi hükümlerine rağmen, yemekhanenin, yüklemenin, temizlik ve paketlemenin müteahhite ve taşerona verilmesi engellenemedi. Tezyinat kapatıldı ve dekor ürünleri dahil bir çok ürün fason olarak yaptırılmaya başlandı. Kapsam dışı personel çalıştırılmasının önü alınamadı.

YENİ BİR YAĞMAYA AÇILMAK İSTENMEKTEDİR...

*G*eçmişte her toplu iş sözleşmesinin bağlanmasıyla birlikte, işverenlerden alınan "iş güvencesi protokolü" ne rağmen, işletmelerdeki işçi sayılarında daralma önlenemedi. Özellikle cam holdinginde 1990-1998 yılları arasında 10 binler civarında olan işçi sayısı 6 binlere kadar geriledi. Bölgedeki bütün işletmelerde benzer durum yaşandı. Cam holding bilinçli bir politika uygulayarak Paşabahçe 'deki işçi sayısını ve üretimini daralttı.

Oynanan oyunları, dönen dolapları birlikte yaşadık, biliyoruz. Havzamızdaki ormanlarımız yağmalanıyor Kıyı şeridimiz, ormanlarımız, su kaynaklarımız yok oluyor. Talan ve yağma SapancaOrmanlarına kadar dayandı. 2 milyon metrekareyi geçen Saip Molla Özel Ormanı, yasadaki yüzde 6 kuralı aşılarak yüzde 35 oranında yapılaşmaya açılabilir. Acarlar, bütün Beykoz ormanlarını yağmaladı. Sevda Tepesi 'nden sonra bütün yamaçlar ve orman alanları villalarla çevrildi. Kandilli sirtları Kavalalılara peşkeş çekildi. Kandilli Yağ ve Çubuklu Cam fabrikaları kapatılarak bölgenin tümü ile yağmalanmasının olanakları yaratılmış oldu.

Şimdi ise sıra; üçüncü boğaz köprüsü ile artacak olan rant ve yağmanın, evlerimizi başımıza yıkmasına ve Beykoz 'u işçi ve emekçilerden arındırmasına gelmiştir.

Paşabahçe Şişecam Fabrikası

KENTSEL DÖNÜŞÜM NEDİR

Uygulanan biçimiyle kentsel dönüşüm projeleri, kamusal kaynakların ulusal ve uluslararası sermayeye aktarılması aracı olmaktadır. "Küresel kent İstanbul" vizyonu ile tüm İstanbul kentsel dönüşüm sürecine sokulmuştur. Amaçlanan İstanbul'u sanayi kuruluşlarından arındırıp finans, turizm ve kültür kentine dönüştürmektir. Kentsel dönüşüm süreci sadece mekanla sınırlı kalmayacak sosyal yapıyı da dönüşüme uğratacaktır. Bu süreçte İstanbul nüfusunun büyük çoğunluğunu oluşturan işçi ve emekçilerin rolü hizmet sektörüyle sınırlı kalacaktır.

Kentsel dönüşüm sürecinden boğaziçinde bulunan ve rantı yüksek alanların büyük ölçüde kamu mülkiyetinde olduğu Beykoz ilçemizde fazlasıyla payını alacaktır. Sürecin sonucunda, Beykoz, Beykoz'u oluşturan gerçek sahiplerinden, işçi ve emekçilerden arındırılacak, kıyılarını turistik yapıların süslediği, sakinlerini üst gelir grubunun oluşturduğu uydu kentlerin yer aldığı bir yerleşim haline dönüşecektir. İşçi ve emekçilere hizmet etmek, küçük esnafa ise Beykoz'u terketmek düşecektir. Kentsel dönüşüm projeleri sermayenin değil halkın yararına uygulanmalıdır.

NEYİ İFADE EDİYOR

2000'li yıllarla başlayan kentsel dönüşüm uygulamaları AKP iktidarı ve belediyelerin eliyle hızla devreye sokulmuştur. 2010 yılına kadar İstanbul'un %60 ı yıkılacak ve burjuva yaşam biçimine uygun yeni bir görünüme büründürülerek, uluslar arası sermayeye pazarlanabilir hale dönüştürülecektir. İstanbul'da şu an Haydarpaşa, Galata, Haliç, AKM, Muhsin Ertuğrul Tiyatrosu, Süleymaniye, Sultanahmet, Kazlıçeşme, Karayolları arazisi, Küçükçekmece, Kartal, Levent, İETT Garajı, Sulukule, Balat, Tarlabası, Zeytinburnu, BEYKOZ gibi bir çok yıkım ve talan-rant projesi, kentsel dönüşüm adı altında gündemdedir.

Kentsel dönüşüm adı altında işçi ve emekçileri evsiz, halkı da kent içi yaşamdan koparan bu uygulamalar, Paşabahçe- Beykoz bölgesinde de sermaye sınıfı lehine hızlı adımlarla yürütülmektedir. Paşabahçe-Beykoz'da 10 bin işçinin çalıştığı üç fabrika kapatılmış ve bu kapatılan fabrika alanlarına otel, marina ve burjuva çocuklarının okuyacağı ÖZEL yabancı üniversite yapılmasının projeleri; bölge halkına sorulmadan uygulamaya konulmak istenmektedir.

Şişe cam grubunun, Paşabahçe cam'ın arazisinin ihale yoluyla satılması için İş Yatırım'a yetki verdiği ve bu durumu borsaya da bildirildiği biliniyor. Yine fabrika arazisinin turizm imarının bulunduğu da kendileri söylüyorlar. Beykoz Deri Kundura Fabrikasının arazisi ise, Gemlik gübreyi satın alan Yılkin Yakıt Pazarlamasının sahibi Ali Rıza Yıldırım'a peşkeş çekilmek isteniyor. Ali Rıza Yıldırım'ın Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'ndan, Eti-Krom'dan sonra Beykoz Kundura Fabrikasının arazilerini de ucuzca kapatacağı biliniyor. Her birimiz malumat sahibiyiz: Beykoz Kaymakamlığı/ Beykoz Belediyesi ve KOSGEP ortak bir çalışma yürütüyor. Biz diyoruz ki: Beykoz Belediyesi'nin de içinde yer aldığı bu ortak çalışma, öncelikle bölgede yerleşik insanımızın, gençlerimizin geleceğine önem veren bir istihdam politikası izlemelidir. Diğer yandan esnafın geleceğe güvenle bakabilecekleri, büyük sermayenin baskı ve gücü altında ezilmek ve yok olmamak için, belediye öncülüğünde hizmet ve üretim kooperatifleri örgütlenmelidir. Esnafın rekabet güçleri arttırarak Beykoz emekçi halkına ucuzca hizmet götürebilmeli ve daha geniş pazarlara ulaşmak için de yeni istihdam olanaklarına kavuşması sağlanmalıdır.

İKİNCİ YAĞMA DÖNEMİ İSE; 12 EYLÜL DARBESİYLE GELDİ!

12 Eylül darbesinin ardından iktidara gelen ANAP, İstanbul'da imar yasağı bulunan birçok bölgeyi "turizm alanı" ilan etti. Böylece yeşil alanlar sermayenin talanına açılmış oldu. Turgut Özal'ın Başbakanlığı döneminde, Arabistan Kralı Abdullah bin Abdülaziz, Boğaz'da 57 dönümlük Sevdâ Tepesini Bakanlar Kurulu kararıyla aldı.

Cumhurbaşkanı olan darbeci general Kenan Evren, Başbakan Turgut Özal ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Bedrettin Dalan'ın işbirliği ve Orman Bakanlığı'na getirilen Hasan Ekinci'nin de desteğiyle, 2,5 milyon metrekarelik Saip Molla ormanı, yüzde 6 imar izni perdelemesiyle yapılaşmaya açıldı. Orman Mühendisleri Odası'nın verilerine göre, yüzde 6 yapılaşma oranı, yüzde 35'e ulaştı. İstanbul'un mesire yeri Küçükçamlıca tepesi, turizm bölgesi ilan edilerek, dönemin ANAP İl Başkanı Eymen Topbaş'ın yağmasına açıldı. Aynı dönemde SİT alanı içinde bulunan Sarıyer sırtlarına Uyum ve Mesam villaları yapıldı. 1980'lere dek köy olan Sultanbeyli, işgal başladıktan sonra, şeriatçı grupların dayanışmasıyla Ömerli Su Havzası'nı da kapsayan tam bir gericilik yuvasına dönüştü. Sultanbeyli önce belde belediyesi, sonra da ilçe yapıldı. Kaçak kentleşme meşrulaştırıldı. Örgütlenme için yapılan kaçak camilerden sonra, Beykoz Çavuşbaşı'ndaki orman da tarikat yuvası haline getirildi.

Birinci ve ikinci Boğaz köprülerinin kuzey ormanlarında yaptığı büyük tahribata rağmen, otomotiv lobisinin pompalamasıyla 3. köprü gündeme getirildi. Hatta 4., 5. köprü bile şimdiden tartışılır oldu. Her yapılan köprü, İstanbullular için trafikte daha fazla zaman kaybetmek anlamına gelirken, rant peşinde koşanlara yeni kapılar araladı.

VEREL YÖNETİMLER

SERMAYENİN DEĞİL HALKIN BELEDİYESİ

Kapitalizmde, belediyelerin işlevi, kentlerin sermayenin gereksinimine göre düzenlenmesidir.

Kapitalist toplumda açığa çıkan kentleşme ve kent olgusu, sermaye yatırımına bağlı üretim sürecinin içine giren; emek gücünün büyümesine dayanır.

Sermaye birikiminin yetersiz olduğu, ekonomik yapıda devlet yatırımlarının ağırlıkta olduğu Cumhuriyet sonrası dönemde, sanayi kuruluşları yanında çalışanların gereksinimi olan barınma, sağlık, eğitim, ulaşım gibi hizmetler de yine büyük ölçüde devlet eliyle sağlanmıştır. İşçi ve memur kamu çalışanlarının kentsel nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturduğu bu dönemde belediyelerin işlevi merkezi fonksiyonların düzenlenmesi ve merkezin altyapı sorunlarının çözümlenmesiyle sınırlı kalmıştır.

Oysa; Kentleşme tanımında açığa çıkan, sermaye yatırımlarının yoğunlaşması, üretim süreci, emek gücünün kendini yeniden üretmesi süreci ve büyümesi kavramlarını ele almadan, kentsel yerel yönetim anlayışını ele almak ve bu kavramları çözümlenmeden kent yönetiminden söz etmek gerçekçi değildir. Soyutlama düzeyinde de olsa, sermayenin yoğunlaşmasını, üretim sürecini ve emek gücünün kendini yeniden üretmesi ve büyümesi kavramlarını ayırmak belli başlı kolaylıklar sağlasa da, bu üç kavramın birbiri içine geçmiş olduğunu göz ardı etmek; kentsel yerel yönetim anlayışının kendi iç dinamiklerini yok saymak anlamına gelir.

Yukarıdaki kavramsal açılımlara bağlı kalınarak; kentsel yerel yönetim tanımı yapmak mümkün. Kentsel yerel yönetim, sermayenin yeniden oluşumunu ve emek gücünün yeniden üretilmesini kent mekânında düzenleyerek yöneten ve yürüten organlardır.

Kapitalist Kentleşmenin Emekçiler Açısından Sonuçları

- 1: Tarımda kapitalistleşme girişimleri, makineleşmeyle birlikte artmış ve bu makineleşme, işsizlikle beraber, geçimlik üretim yapan köylüleri; kendi varlık nedeni olan kendi topraklarında yaşayamaz hale dönüştürdüğü için, büyük emekçi kitleleri topraklardan kopararak, kentlere göçmeye ve yeni geçim olanakları aramaya itmiştir.
- 2: Sermaye sınıfı, ucuz işgücüne olan ihtiyacını; kırlardan kentlere zorunlu göçen işgücülerinden karşıladığı gibi; kente göçen emekçi kitleleri; yedek sanayi ordusu olarak görmektedir. Sermayenin bu akli, çoğu zaman, emek gücünün ücretlerini de baskı altında tutma aracına dönüşmektedir. Bu işgücü, sanayiden başka inşaat, geri hizmet sektörü, ev hizmetleri alanında burjuvazinin çeşitli kesimleri tarafından çok yoğun sömürülmesinde kullanılmaktadır.
- 3: Emekçi ücretlerinin düşük tutulabilmesi için, fabrikalara yakın alanlarda gecekondu bölgeleri oluşmasına destek veren kapitalizm, yerel yönetim desteğini de yanına alarak, seçim yatırımları adına desteklemeyi, burjuva politikası olarak sürdürmüştür.
- 4: Sermaye sınıfı, yerel yönetim imkânlarının desteğiyle; gecekondulaşmayı arttırdığı gibi, gecekondu kültürüyle emek gücünü gerileştirerek disiplizasyonu sağlamış ve üretim sürecindeki sınıf destekli sendikalaşmaların önünü almıştır. Önünü alamadığı alanlarda ise, çalışmanı işten atma tehdidi olarak; yedek işsizler ordusunu kullanmışlardır.
- 5: Kapitalizmde konut, emeğin, kendini yeniden üretmesinin gereklerinden olan barınmayı karşılayan bir araçtır. Gecekondu konutlarında ki düşük bedelli çarpık yaşam biçimi, işçi ve emekçilerin mesai ücretlerinin aşağıya çekilmesine imkân tanır ve bu uygulama, sermaye sınıfına bir alan daha açar; bu açılan alan, düşük yaşam biçimi ve alt kültür sonucu burjuva ideolojisi aşılama ve yaymanın kendisidir.
- 6: Kentleşme, kapitalizmin gelişmesiyle birlikte; kent arazilerini rant kaynağına dönüştürmektir. Sermaye sınıfı, yerel yönetimleri eline geçirerek, kentlerdeki boş alanları istediği gibi kapatmakta veya gelişmeye açık alanların imar iskân planlarını önceden hazırlayarak, yerleşik halktan habersiz satın alarak büyük karlar sağlamaktadır.
- 7: Kentsel alt yapı denilince elektrik, su, yol, kanalizasyon, temizlik gibi teknik hizmetler akla gelmektedir. Oysa sosyal alt yapı eğitim, kültür, spor, dinlenme, sağlık ve temiz hava gibi toplumsal gerekleri kapsadığı oranda gerçekçi olur.
- 8: Kent ve kentsel yaşam, kent yaşamına biçim veren insanların, kent sokaklarında selamlaşarak sohbet ettikleri ve kültürel aktivitelerini yerine getirdikleri mekânlardır.
- 9: Bu tarife uygun kentsel alt yapı gerçekleştiği müddetçe, yerel yönetimler çağdaş yaşam koşullarını kent toplumunun tüm dokusuna ulaştırarak, hizmet veren en önemli araç olma özelliğine sahip olabilirler.

Bu nedenlerden ötürü, Kamuculuk temel ilkemiz olmalıdır...

Günümüzde kamu hizmetlerinin alabildiğine piyasacı hale getirilmesine dur demeliyiz...

KÜLTÜREL VE TARİHSEL MİRASA SAHİP ÇIKALIMI!

Beykoz'unuzun, tarihi, kültürel ve çevresel güzelliklerinin ortaya çıkarılması için envanter dökümü yapılarak, aslına uygun restorasyon çalışmaları yapılmalıdır.

Örneğin; Paşabahçe Tekel Fabrikasında Müdür lojmanı olarak kullanılan köşk, çok eski bir kilisedir (Beykoz'un yerleşik halkı bu iddiadadır)

Önceleri Mumhane olarak, daha sonraları ise ilk cam eritme potası olarak kullanılmış olduğu bilinen, bugün ise lojman olarak kullanılmakta olan bu köşk ile Paşabahçe Meydanı'nda bulunan Ayazma'nın tarihsel ve aslına uygun olarak yeniden restore edilerek Beykoz'un tarihsel kültürel değerlerine kazandırılması talep edilmelidir.

İMAR VE KONUT EDİNME

Planlı kentleşme temel yaklaşımımız olacak, imar planları halkın katılımıyla oluşturulmalıdır.

Mevcut belediyecilik anlayışında imar planları en büyük rant yaratma aracı olarak kullanılmaktadır. Kamusal olması gereken imar planları politikacıların, çıkar çevrelerinin ve sermaye gruplarının etkisiyle halkın bilgisi dışında hazırlanmakta, halkın anlayamayacağı projeler 1 ay askıda tutulduktan sonra yürürlüğe girmektedir. Halk, imar planlarının kime hizmet ettiğini ancak inşaatlar yükselmeye başladığında fark edebilmektedir. Sermayenin desteğiyle iktidara gelen ve belediyeyi kapitalist işletme mantığıyla yönetenlerin halkın çıkarlarını korumasının beklenemeyeceği sistemin çıkar ilişkileri içinde net olarak görülebilmektedir.

Beykoz'un önümüzdeki 20 yıllık kentleşmesini yönlendirecek "Beykoz Ana Planı" yapılmalıdır. Ana plan, gelişme alanları, ulaşım, konut, yeşil alanlar ve çevre gibi konular yanında imar planından farklı olarak, ekonomik yapının geliştirilip istihdam olanaklarının artırılması, toplumsal yapının ve toplumsal ilişkilerin geliştirilip iyileştirilmesi gibi temel konuları da içerecek bir bütünlük içerisinde hazırlanmalıdır. Ana planda öngörülen etaplar doğrultusunda, uygulama planları hazırlanmalı, mevcut imar planları bu çerçevede revize edilmelidir. Uygulama planları hiçbir şekilde değişmemelidir. Sadece zorunlu ve gerekli durumlarda kamusal ihtiyaçlar için Beykozluların onayı ile değişiklik yapılabilenmelidir. Hiçbir arsa veya arazi sahibinin plan değişikliği talebi gündeme alınmamalıdır.

Beykoz halkı, her türlü imar konularından önceden haberdar olmalı, kararların alınış sürecinde söz ve karar sahibi olmalıdır. Kente ilişkin planlama ve imar kararları tüm Beykozluların katılımı, bilgisi ve görüşleri doğrultusunda alınmalıdır. Bu konular, meclis gündemine gelmeden önce çeşitli şekillerde ilan edilmeli, mahallelerde ve belediyede yapılacak ön toplantılarla görüşülmesi sağlanmalı, genel mutabakatlar ortaya çıktıktan sonra Belediye meclisinin herkese açık toplantılarında kararlaştırılmalıdır.

Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na 1/1000 ölçekli koruma amaçlı revizyon uygulama imar planı ile ilgili "koruma amaçlı imar planları ve çevre düzenleme projelerinin hazırlanması, gösterimi, uygulanması, denetimi ve müelliflerine ilişkin ulusal ve esaslara ait yönetmeliğin 6. maddesinin (f) bendi" esası içerisinde Beykoz halkının tartışmasına açılması talep edilmeli ve Şubat 2009'da Beykoz Belediyesi'nde askıya çıkacak olan 1/1000 ölçek planlarına bütünüyle itiraz edilmelidir.

Bu konuda uzman olan şehir plancıları, mimarlar, sanat tarihi araştırmacıları ve bölgenin örgütlü kesimleri ile bir araya gelinerek merkezi bir Beykoz imar planı oluşturulmalıdır. Beykoz'un tarihi dokusu ile uyuşmayan bütün düzenlemeler kaldırılmalıdır.

ÜÇÜNCÜ KÖPRÜ İÇİN DÜĞMEYE BASILDI...

KÖPRÜ ÇÖZÜM DEĞİL DİYEBİLMELİYİZ...

Boğaziçi Köprüsü artık şehrin simgelerinden biri. Bunu kabullenmek zorunda bırakıldık. Ancak aynı hataların tekrarlanmaması, aynı paraların harcanmaması için 3. köprüye en başından diretmeliyiz. 33 yıl önce açılan ilk boğaz köprüsü kentin eksenini doğal gelişmesinin tam tersine çevirdi. İki yaka arasındaki ulaşım köprüye sıkıştı ve bugün yaşadığımız sorunların da kaynağını oluşturdu. O gün, sosyalistlerin itirazları bugün 3. köprü planı için de geçerli. Eğer 3. köprü yapılırsa tıpkı Boğaziçi ve Fatih Sultan Mehmet köprüleri gibi birkaç yıl sonra yine sıkışıklık yaşanacağını bilmeliyiz. İlk iki köprüünün yarattığı çevresel ve ekonomik tahribattan ders alınmalı ve yüksek sesle 3. köprüye hayır demeliyiz. Yerel yönetimlere bu konuda önemli görevler düşmektedir.

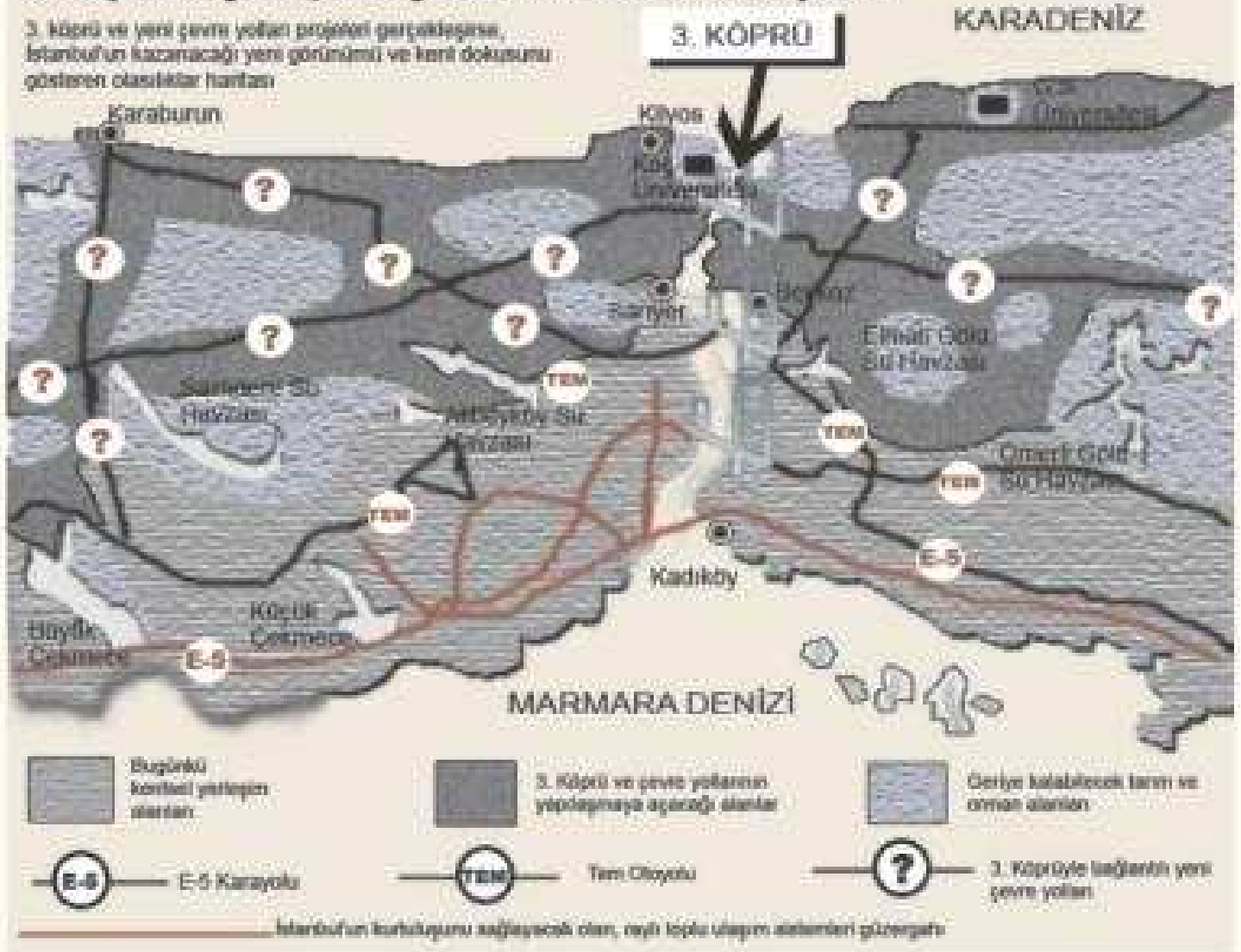
Bundan tam on yıl önce "Yağmalanan Ülke Yağmalanan Beykoz" diyecek yerel bir gazete olan Cam-Köy Gazetesi'ni çıkardık.

Bir Durum tespiti yaparak; bölgemizdeki yağmalanan fabrikalarımızın kapanmasının ardından Üçüncü Boğaz köprüsü ve 2B'lerle birlikte ormanlarımız ve su havzalarımızın da yağmaya açılacağını, kentsel dönüşüm adı altında sranın, evlerimizin başımıza yıkılacağı dönemine girileceğini, bu nedenle de örgütlü bir mücadelenin kaçınılmaz olduğunda ısrar etmiştik. Çünkü; iki köprü de bize 'neyi yapmamamız' gerektiğini çok iyi gösterdi.

Üçüncü Boğaz Köprüsü'ne karşı neden bir karşı duruş örgütlenememi gerektiğini de Cam-Köy Gazetesi'nin 16 Eylül 1998 tarihli 7 nci sayısında altına şöyle çizmiştik:

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Nazım Plan Bürosu'nca "tehlikenin görülmesi için" düzenlenen 3. köprü ve yeni çevre yollarının "cehennem" planı

3. köprü ve yeni çevre yolları projeleri gerçekleşirse, İstanbul'un kazanacağı yeni görünümü ve kenti dokusunu gösteren olasılık haritası

BEYKOZ'U TEHDİT EDEN 3. KÖPRÜYE "HAYIR!"

Kuzeyden geçecek yeni çevre yolu ve 3. köprü "orman içi otoyol ve yeni uydu kentlerle" İstanbul'un yeşilinin en yoğun bulunduğu Sarıyer ve Beykoz Ormanları'nı yok edecek...!

Boğaz'ı geçen yolcu sayısı 2 kat artarken, Boğaz'ı geçen araç sayısı 12 kat artıyor..

Gebze-Çorlu kuzey otoyolu ve bunun Boğaz'ı geçmesi için gerekli 3. Köprü'nün yapılması durumunda, İstanbul'un kuzeyindeki, nazım planında korunması öngörülen orman alanlarının ve su havzalarının "nasıl yağmalanacağı" da bilimsel etütlere dayanarak İstanbul Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan'ın kendi oluşturduğu planlama grubu şöyle söylüyor:

"İstanbul Ulaşım Ana Planı'nın mevcut sonuçlarına göre 3. Boğaz geçişi için karayolu düşünülmesi, ulaşım ve kent planlamasının genel doğruları ve İstanbul'un özel yapısı nedeniyle YANLIŞTIR. Geçiş Tüp DEMİRYOLU ile sağlanmalıdır

BELEDİYE BAŞKANI TAYYİP ERDOĞAN, KENDİ HAZIRLATTIĞI PLANA NİÇİN KARŞI ÇIKIYOR?

Niçin önce tüp demiryolunu kabul ediyor, sonra karşı çıkıyor?

Seçimler yaklaşıyor. Onun asıl oy tabanı, İstanbul'un ormanlarındaki, su havzalarındaki ve tarım alanlarındaki "kaçak kentleşmeyi" bir yaşam biçimi ve temel gelir kaynağı haline getirenler..

Aynı bölgelerdeki "uydu kent" ve "lüks villa pazarlamasını" sürdüren "laik" görüntülü çevrelerin de oyunu alabilmek ise tüp geçişe otomobil sokmaktan ve kuzeye yeni bir çevre yolu ile 3. köprü önermekten geçiyor

"Gebze-Çorlu hattını birbirine bağlayacak en kuzeyde bir çevre yolu düşünülürse, buna sıcak bakabilirim." (Milliyet, 6 Ağustos 1998)

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip ERDOĞAN, Beykoz ve Sarıyer Ormanları'nın korunması için kendi nazım planında bile reddedilen "kuzey çevre yolu" ve "kuzeyden 3. köprü" önerisine destek vermeye başladı.

Ve Aradan 11 Yıl Geçti... Tarih : 16 Ocak 2009

2B YASASI MECLİSTEN GEÇTİ...

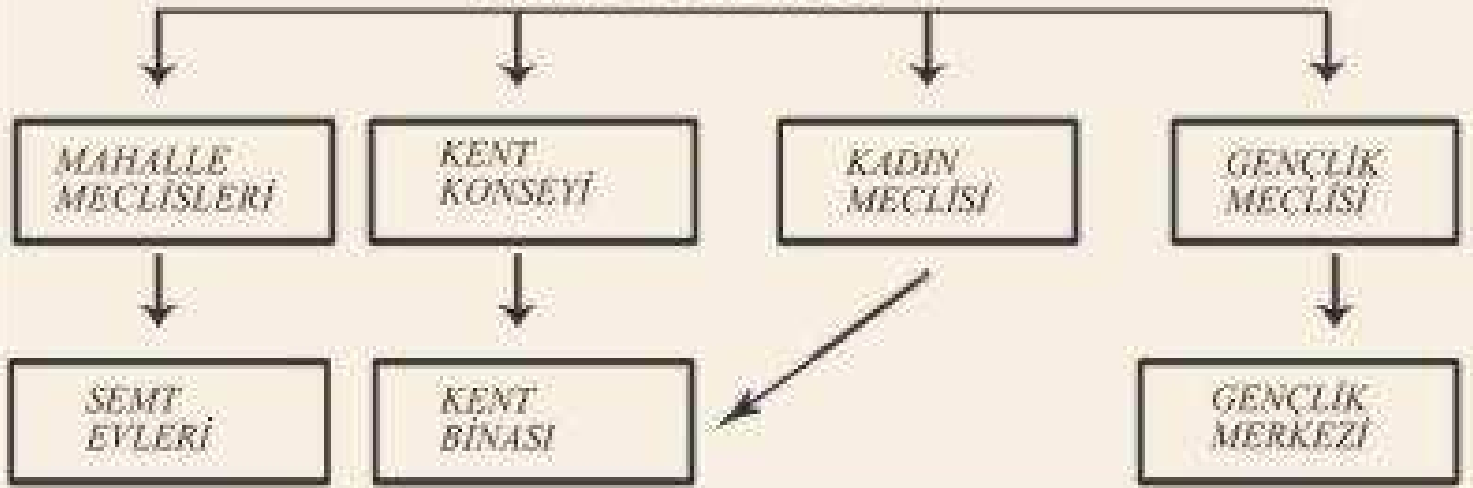
Önce hazineye devredilecek bozuk ormanlık arazilere satış izni de verilerek AKP kamuoyunda '2-B olarak' bilinen, yaklaşık 473 bin hektarlık orman vasfını yitiren orman arazilerinin satışının önünü açtı.

Buna göre, Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler, daha önce tescil edilmiş olduğuna bakılmaksızın Maliye Bakanlığı'nın talebi üzerine, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü'nce fiili kullanım durumları dikkate alınarak ifraz ve tevhit edilecek. İfraz, '1 parselin 2 veya daha fazla parsel ayrılması', tevhit 'birden fazla parselin birleştirilerek tek parsel haline getirilmesi' anlamına geliyor. Bu işlemler de İmar Yasası'ndaki kısıtlamalara tabi tutulmayacak.

Türkiye ormanlarına en büyük zararı 12 Eylül döneminde çıkarılan 2634 sayılı Turizmi Teşvik Yasası vermişti. Bu son büyük yağmanın arkasında da Dünya bankası vardır.

BELEDİYE

YEREL GÜNDEM 21

Bizim iddiamız olmasının ötesinde, bilinmelidir ki: Beykoz'daki bu yağma sürecini ancak güçlü bir örgütlenme durdurabiliriz. Bu nedenle öncelikli işimiz, bölgede işçi ve emekçi halkla buluşan siyasi irade sahibi bir örgütlülük yaratılması önemsenmelidir. Çok hızlı bir biçimde güç biriktirmeli ve bölgenin yeniden yapılandırılması iddiası ile ortaya çıkan güç odakları

karşısında, sözünü soldan kuran bir güç oluşturulmalı ve Beykoz emekçi halkı adına taraf olduğumuz iddiasının haklara vermeliyiz.

Kısacası: Beykozumuz yağmalanmak için masaya yatırıldı. Masanın Bir yanında uluslararası sermaye sınıfı ve onun işbirlikçisi AKP var.

2 B yasallaştı. Sırada Üçüncü Boğaz Köprüsü var. Bölgemizi talan edecek bu yağma bizlerin barınma haklarını da elinden almayı amaçlamaktadır.

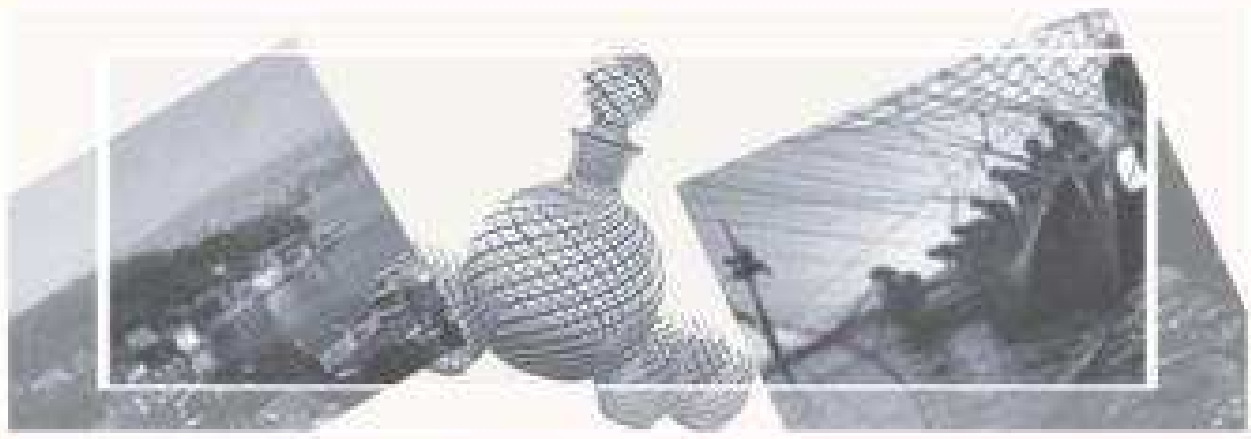
Masanın diğer tarafına biz; işçi ve emekçiler-ezilenler oturmalıyız. Söflarımızı sıklaştırmalı ve Beykoz halkının programını masaya koyarak siyasi bir taraf olan biz, yumruğumuzu masaya vurmeliyiz.

Örgütlenme ve mücadele sürecimizi örebilmemiz için ise, yukarıdaki model ile işe koyulabiliriz. Bu amaçla, öncelikle Kent Konseyi üzerinden uygun çalışma gruplarının oluşturulmasını öncelermeliyiz.

Örneğin, Kadın Meclisi şöyle bir çalışma yapabilmelidir: Çarşı ve pazarda, belediye görevlilerinin yanı sıra, hem çarşı pazarda sunulan hizmetlerin, temizlik, sağlık açısından güvenilirliğini hem de fiyat denetimini yapmak üzere yeterince birimler oluşturabilmelidir. Mahalle Meclisleri ise, katılımcı bütçe toplantıları yapmalı ve Belediye Meclisi toplantılarının gündemi doğrultusunda, mahalle- semt-sokak temsilcileri meclis toplantılarında söz sahibi olmalıdır.

Yine, Gençlik Meclisleri, gençlik sorunları ile ilgili olarak konferanslar düzenleyebilmeli, gençlik kampları örgütlemeli ve geleceğe dönük olarak, piyasa karşıtlığı üzerinden her tür aktiviteleri kendi öncelikleri üzerinden yürütebilmelidir.

Oluşturulmasını bir zorunluluk olarak göndüğümüz semt evleri ise, belediyenin oluşturduğu kooperatiflerde emeklilerimize; yeniden üretici olacak ve üretim yapacak olanakları yaratmalıdır. Emekli-emekçiler önemli iş deneyimlerini geride kalan yaşamlarında bu uygulama ile yeniden emek süreçlerine katmanın mutluluğunu yaşayacaklardır. Gönüllülük temelindeki bu katkılar insanlarımızın boş vakitlerini iyi bir kent için nasıl seferber ettiklerinin en güzel örneğini oluşturacaktır.

BİZ DİYORUZ Kİ...

İnsanlar moral ve fiziki açıdan kendilerini yeniden üretebilecekleri mekanlarda yaşama hakkına sahiptirler. Nitelikli ve sağlıklı bir kentsel dönüşüm için, kent bütünü içerisinde gereklilikleri ve halkın katılımı ile oluşmuş plan kararları üzerinden, ekonomik ve toplumsal boyutları göz önüne alan, yerel kalkınma-uygarlaşma projeleri esas alınmalıdır. Rant odaklı değil, kent ve kamu yararı odaklı çözüm modelleri yaşama geçirilmelidir.

Çünkü; özgürleşmeyi, yaratıcılığı sınırlayan, bizzat üretim ilişkileri içinde yeniden üretilen gelen toplumsal ilişkilerdir.

Bir yandan Beykoz halkının yönetime katılmasından, doğrudan demokrasiden söz ederken, öte yandan yeni düzenlenen İl Özel İdareleri Yasası'nın Türkiye'deki burjuva devleti açısından en köklü dönüşümleri de tamamlamış olduğunu bilmeli ve buna göre bir tutum takınmalıyız. "Halkçı" belediyecilik diyoruz, birlikte çalışalım, birlikte üretelim ve birlikte denetleyelim, diyoruz. Ama esas olanın üretim ilişkilerini değiştirmek olduğunu da unutmuyoruz. Söz konusu yerel yönetimler olsa dahi, toplumsal ve tarihsel süreçlere sosyalist modellerle yön vermeliyiz.

SONUÇ OLARAK:

- Üretenlerin yönettiği
- Barınma hakkını savunan
- Planlı kentleşmeden yana
- Tarihsel mirasa sahip çıkan
- Yolsuzluklara ve rüşvete kapalı
- İnsan haklarına saygılı
- İşçi ve emekçi örgütlerinin denetimine açık
- Kamu çıkarlarına öncelik veren
- Sosyalist perspektif ilkelerine dayanan çağdaş bir yerel yönetim için yola koyulalım

YOLUMUZ AÇIK...

1948'li olan İsmail Özkan, 68'liler denen kuşaktan biridir. Toplumsal/sınıfsal mücadele ile ilk tanıştığı yıllar 1966 Paşabahçe Şişe Cam grevine denk düşer. Dönemin özgün örgütleri olan yerel dernekler, Halkevleri ve Fikir Kulüpleri Federasyonu'nda yer alışı siyasetle tanıştığı yıllardır.

1974-75 yıllarında DISK'e bağlı Hür-Cam-İş Sendikası Paşabahçe Şube Başkanlığı, daha sonra aynı sendikada Genel Eğitim Sekreterliği yapmıştır. İkinci dönem Türkiye İşçi Partisi Beykoz İlçe Başkanlığı yaptığında ise DISK'in 5. Genel Kurul delegesidir.

TİP'in çıkardığı "tek parti tek cephe" büroşürüne karşı çıkan Özkan, 1978 yılında TİP'ten ayrılarak Sosyalist İktidar Dergisi'nin bileşenlerinden biri olur. Turizm işkolunda çalışmaya başladığında DISK'e bağlı Oley-İş Sendikasında işyeri baş temsilciliği yapar ve mücadelesini turizm işkolunda yoğunlaştırır.

Sol/sosyalist hareket içinde Kuruçeşme tartışmaları denen sürece Gelenek Kollektivitesi ile katılır. Sosyalist Türkiye Partisi kurucusu ve partinin İstanbul İl Sekreteri olan Özkan, 1993 yılında 67 arkadaşı ile STP'ten ayrılarak "Sosyalist Politikada Açılımlar" kitapçığına imza koyan altı kişiden biridir.

Beykoz'da oniki sayı olarak çıkan Cam-Köy Gazetesi'nin sahibi olan İsmail Özkan, Çanakkale ve Arvalık'ta yerel olarak çıkan gazetelerde de yazılar yazmıştır.

www.ekenek.gen.tr

İsmail@ekenek.gen.tr